

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

De S. Petro Galata Mon. C. Constantinopoli Sylloge.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

AUCTOR
J. B.

solemni ritu ac ceremonia consecravit. *Prodi-
giis S. Deusedit a seculo IX aut X, ut ex Erehem-
perto vidimus, claruit. An jam tum ea Marci
Antonii Scipionis mente Deusedit in Sanctorum
album a Romana ecclesia solenni ritu relatus
fuit? Id si ita se haberet, certe illius mentio
facta fuisset in Breviario Oderisii abbatis,
seculo XI exeunte scripto, de quo Mabillonius
num. 1 laudatus: uti et in Martyrologio anti-
quo Casinensi, quod seculo XI jussu Desiderii ab-
batis conscriptum, ex Petro diacono ait Erasmus
Gattola pag. 824: sane Martyrologium istud
(vide tom. I Scriptorum Rerum Italicarum col.
935 et tribus seq.) S. Bertharium, Casinensem
abbatem, et e S. Deusedit successoribus, recen-
tiori licet manu additum, exhibet. Porro S. De-
usedit solenni aliquando ritu et cerimonia in
Sanctorum album fuisse relatum, nescimus:
scimus tamen, eum in Romano Martyrologio ad
diem VIII Octobris hoc ornari elogio: Apud Cas-*

sinum S. Deusedit abbatis, qui a Sicardo ty-
ranno in carcerem trusus, illic fame et ærumnis
confectus, reddidit spiritum: sed in Molano et
Bellino, qui Martyrologii Romani emendatori-
bus præluere, ejus non fieri mentionem. Wionis,
Menardi, Bucelini, et, si qui sint alii recentio-
res seu Martyrologiorum, seu Menologiorum,
qui S. Deusedit meminere, concinnatores, ver-
ba huc transcribere, non est necesse. Bucelinus,
forte ex Ordinis sui monumentis, mihi ignotis,
S. Deusedit etiam ait insignem fuisse eruditionem,
cujus et præclara et multa supersint monumenta;
quorum tamen nec apud Petrum diaconum de
viris illustribus seu Scriptoribus cenobii Casi-
nensis, nec in horum Supplemento, per Placi-
dum Romanum concinnato, nec apud Wionem
in Ligno vite, nec apud Erasmus Gattola in
Monachorum Casinensium, scriptis doctrinaque
illustrium, in Historia Casinensi a se laudatorum
Catalogo mentionem factam inveni.

DE S. PETRO GALATA MON. C.

CONSTANTINOPOLI

SYLLOGE

I. H.

SEC. IX.
Sancti, cujus
hodie in sa-
cris Fastis,

Quem Operis nostri parens, Joannes Bollandus,
tom. I Febr. pag. 94 in Vita alterius Petri,
item Galatæ, jam olim his verbis designarat:
Alius PETRUS et gente Galata, et professione mo-
nachus, colitur IX Octobris: hoc die, quo sacris
Fastis inscriptus legitur, inter lucubrationes
nostras locum sibi proprium vindicat S. Petrus,
a loco natali Galata nuncupatus. Vix aliquid
de hoc Sancto, cujus frequentior apud Græcos
ad hunc diem memoria, aliunde, quam ex Græ-
corum monumentis, innotescit, solo, quod sciam,
inter Ecclesiæ Latine martyrologos Castellano
ita eum annuntiante in Universali suo Mar-
tyrologio: Apud Græcos S. Petrus, Galatiæ mo-
nachus, additis ex utroque pagina latere no-
tulis: 886; etc: Diversus a S. Petro Galata, de
quo supra. Atque harum quidem notularum
sola prior infra discutienda recurret; dubium
enim de posterioris veritate incidere potest nemi-
ni, præterquam ignorantem, Petrum hunc Gala-
tam quatuor ante Sanctum nostrum seculis flo-
ruisse, ut in citato supra Operis nostri tomo
videre est.

præsertim
Græcis, me-
moria,

2 Præter ea, quæ excusa nobis exhibent ma-
gna Græcorum Menæa, nulas fere de S. Petro
annuntiationes habemus: ita enim in Menæis bi-
bliothecæ Ambrosianæ, signatis O 148, de eo
fit mentio: Petri sub Theophilo imp. In iis vero,
quæ ad PP. Dominicanos conventus S. Marci
Florentiæ spectant, legitur: Petrus sub Theo-
philo: tum Synaxarium Ruthenorum, diocesis
Kyoviensis peculiare, quod Latinitate donatum
Georgius David, sæpius in Opere nostro lau-
datus, ad Majores nostros transmisit, ad hunc
diem hæc habet: Et venerabilium Petri, Abra-
hami et Maximi: postremo Sirletus in Menolo-
gio scribit sequentia: Eodem die (IX Octobris)
S. Patris nostri Petri, qui fuit sub imperatore
Theophilo, ex Galatarum provincia. Atque
hæc quidem, licet satis jejune de Sancto nostro in

litteras missa, celebrem ejus apud Græcos fuisse
memoriam ac venerationem, non obscure demon-
strant. Nunc ea, quæ ex magnis Menæis excusis
depromuntur, subjungo.

3 Præmissis versibus geminis, qui Sancti vir-
tutes compendiose indicant,

Εἰς ὕψος ἀπέβη ἀπερὶν θεῶν Πέτρος,
Τὸν γόνυ ἀπερὶν ὕψος οὐρανοῦ φέροντι:

quosque hic Latinos facio,

Sublatus ad virtutum celsitudinem divinus
Petrus,

Terra relicta, sublime cælorum tenet:
sequens subnectitur elogium, quod ex Raderi
versione Latine exhibeo. Beatus hic Vir, impe-
rante Theophilo, ex Galatia profectus, nobilis
Theophili et Eudociæ partus fuit, corporis di-
gnitate, magnitudine et robore spectabilis, ut
eam ob causam ab imperatoribus comitis insi-
gnibus sit affectus, sat longo tempore versatus
in exercitu, demum omnibus contemptis, vitam
solitariam complexus in cenobio Daphneone in
monachum attonsus, et pro LEONE PETRUS co-
gnominatus. Tum Olympum montem conscendit;
inde a sancta loca peregrinatus, ab his Laodi-
ceam accessit, trajecitque in Ataliam, et nullas
non itinerum molestias, Ismaëlitarumque indo-
cilem fastum exantlavit, rediitque ad Olym-
pum. Postquam autem vitæ ipsius et virtutis
excellencia etiam imperatoribus innotuit, per-
suasit illi Basilius imperator, ut ad S. Phocæ
monasterium diverteret, in quo magna virtutum
divinarum certamina subiit, ac postremo animam
Deo reddidit.

4 Ex his, S. Petrum sub tribus Græcorum
imperatoribus tum profana, tum sacra militia
præclarum sibi nomen comparasse, Græcorum
Imp. historiæ peritis manifestum fit; at latet
omnino, cujus sub imperio, remisso secularibus
armis nuntio, Christo militare inceperit. Qua de
re si quid mihi, Raderi versionem sequenti, con-
jiciendo

ex solis Me-
næis inno-
tuit gesta.

A jicendo statuere liceat, id sub Michaële, Theophili filio et successore, contigisse, verisimilius apparet. Etenim jam imperante Theophilo ex Galatia profectus et inter comites adlectus, sat longo tempore versatus in exercitu, demum vitam solitariam amplexus dicitur. Jam vero Theophilus, iconum, atque adeo monachorum eas venerantium, osor acerrimus, annis 12 imperium tenuit. Venerit ergo Constantinopolim ex Galatia Petrus aliquo forte ex posterioribus istius imperatoris annis, dicitur recte sat longo tempore militiam secutus, ac demum ad sanctioris vite normam animum appulisse, nisi hoc sub quodam Theophili successore contigisse statuatur? At, perperam, inquit, Raderus $\chi\rho\theta\omega\sigma\ \sigma\upsilon\chi\iota\ \sigma\upsilon\chi\upsilon\sigma$, ut Græce in Menæis legitur, sat longo tempore interpretatus est, cum verti non multo tempore debeat. Verum neque hac de causa opinionem renuntio: namque, cum Theophilus, teste Cedreno in Historiarum Compendio pag. 514 edit. Paris. anni 1647, impure imaginiperdarum heresi deditus esset, piosque omni sui imperii tempore exercuerit maleficiis, nullam iis quietem permittens; cumque, ut ibidem pag. 518 B narratur, edixisset, . . . ne monachis ullam urbem intrare liceret, qua verisimilitudine sub infenso adeo monachorum hoste in cenobio Daphneone receptus atque ibi in monachum attonsus Sanctus noster dicitur? At cum, Theophilo e

vivis erepto, et adepto Michaële imperium, debitus sacris imaginibus cultus, quies monachis totique Ecclesiæ tranquillitas restitueretur, primum est judicare, Sanctum, tumultus bellici haud dubie pertaxum, statuisse tunc conceptum melioris vite propositum exequi, seseque inter monachos abdidisse.

5 Superest, ut, de qua num. 1, Castellani ad Martyrologium suum notulam 866, qua emortualem Sancti nostri annum pro more sua indicat, tantisper discutiamus. Ex iis, quæ tum Menæa, tum Operis nostri tom. 1 Febr. allegant, annum hunc 866 S. Petro postremum neutiquam fuisse, liquet cum utrobique sub Basilii Macedonis imperio vixisse significetur: Michaël autem, Theophili filius, toto isto anno 866 præfuit imperio, quod non ante vigesimum quartum Septembris diem anni insequentis, quo perfidorum gladiis cæsus occubuit, in Basilium fuit translatus. Id porro luculentius probant, quæ sub finem elogi, ex Menæis citati, leguntur, ubi Basilii imperator Petro persuasisse fertur, ut ad S. Phocæ monasterium, jam ante ab se (Basilio) exstructum, uti patet ex Bandurii Commentariis in Antiquitates Constantinopolitanas lib. 3, diverteret, in quo etiam illustrem variis virtutibus vitam ducere ad extremum usque spiritum perseveravit.

AUCTORE
I. H.

aliaque pauca observantur.

DE S. OLLA VIRGINE

APUD CAMERACUM IN BELGICA II.

SYLLOGE

C. B.

Memoria in Fastis sacris, et cultus

SEC. FORSAN
X, XI AUT
XII.
Sancta, que
hodie a Mo-
lano aliisque

Molanus in Natalibus Sanctorum Belgii hodie S. Ollam ita annuntiat: In territorio Cameracensi natalis festivitatis sanctæ Ollæ virginis; quæ nata est et vixit in vico, qui Cameraco vicinus est in via Atebatensi, quique etiam hodie ab ea nomen trahit; ac deinde subjungit: "Eodem die, "habet Martyrologium ecclesiæ Cameracensis, "festivitas sanctæ Ollæ virginis." Item Atebatense, "In territorio Cameracensi "natale sanctæ Ollæ virginis." Ex quo apparet, Sanctam esse Cameracensem; habetque templum suo nomini nuncupatum haud procul a Cameraco via Atebatensi, quod etiam frequentatur a Cameracensibus; sed adhuc me latet, an corpus aut quiescat ibi, aut aliquando requieverit. Molano accedunt Galesinius, Miræus, Castellanus, Saussaius, qui hodie quoque eandem sanctam Virginem in Fastis sacris, a se contextis, commemorant. Ac Galesinius quidem ejus notitiam ex ecclesiæ Cameracensis Martyrologio, quod verbis, jam nunc recitatis, Molanus laudat, verosimillime hauserit. Certe in Annotationibus, quas Martyrologio suo adjecit, citat pro S. Olla Sanctorum ecclesiæ Cameracensis tabulas. Nec dubito, quin vel pariter e documento hujusmodi vel e modo huc transcriptis Molani verbis Miræus depromperit, quæ in Fastis Belgicis et Burgundicis hodie de S. Olla suppeditat, sic

scribens: Nata est et vixit in vico, urbi Cameracensi vicino, in via Atebatensi, qui ab ipsa nomen trahit; estque templum ejus nomini dicatum.

2 Quod autem ad Castellatum et Saussayum spectat, prior quidem paucis hisce verbis Apud Cameracum S. Ollæ virginis hodie S. Ollam celebrat, fueritque adeo verosimillime secutus Ferrarium, qui eodem plane modo Sanctam nostram in Generali suo Sanctorum Catalogo, Molani et Galesinii, quos laudat, paululum immutatis annotationibus, ad hunc diem commemorat; ast quid modo de posteriore seu Saussayo dicendum? Hic hodie in Martyrologio Gallicano S. Ollam exornat sequenti elogio: Ipso die in agro Cameracensi sanctæ Ollæ virginis, quæ loci, in quo quiescit et colitur, patrona, ortus, quem inde cepit, conterraneis suis perennem vicem rependit, munera, quæ apud Christum consecuta est meritis, iis erogans suffragiis; cum autem, S. Ollam in sacello seu templo, nomini ejus, ut verbis supra huc transcriptis Molanus docet, Cameraco haud procul nuncupato, quiescere, ita indicet, id certe vel e Molano vel ex aliis supra memoratis hagiologis haud didicerit. Hi enim ne vel verbum, e quo S. Ollam quiescere eo loci, conficias, suppeditant, seque ignorare, an ibidem vel quiescat vel unquam quieverit

hagiologis in Fastis sacris, per hos concinnatis, celebratur.